

Nr. 4 • desember 2016

Årgang 92

Ilen Menighetsblad

God Jul

www.ilen.kirken.trondheim.no

Menighetsbladets rose

Gratisbutikken Te & Tøy

Tradisjonelt gir vi Rosen til personer i miljøet som har utmerket seg på en særlig måte i å gjøre andre glad. Denne gangen gjør vi et unntak. Denne gangen gir vi menighetsbladets Rose til gratisbutikken «Te & Tøy» – butikken som på en særlig måte gleder flyktninger, asylsøkere og andre vanskeligstilte på en svært god måte. Se også artikkel inne i bladet.

Gratisbutikken Te & Tøy ble åpnet 8.mai i år og er etablert av Flyktningesentralen. Alle som arbeider med gratisbutikken, er ulønnede frivillige. De arbeider både i butikken og på lageret som ligger på gamle Breidablikk skole. Alle varene de frivillige formidler, er gaver fra Trondheims befolkning og bedrifter; klær og sko, barneutstyr som vogner, sykler og leker m.m.

Gratisbutikken i Mellomila er óg en møteplass som bidrar til integrering av flyktninger bl.a. ved involvering i butikkdriften og lagerdugnader. Butikken har en liten sitteplass hvor de byr på gratis te og kaffe.

Mennesker med svært ulik bakgrunn kommer til Te & Tøy, også nordmenn som trenger hjelp i en vanskelig livssituasjon, kommer hit. Te & Tøy har godt samarbeid med Kirkens Bymisjon Home Start som kontakter dem når de vet om noen som trenger hjelp.

For oss i redaksjonen var det en god opplevelse å være i butikken og erfare den varme og glade atmosfæren blant både de frivillige og de besøkende. Her var de opptatt av å behandle hverandre med respekt og omsorg. Vi ønsker dem alt godt og lykke til videre med det flotte og meningsfulle arbeidet de utfører.

Rosen er vel fortjent!

Bydelen vår er velsignet med mange «ja-mennesker». Vi i redaksjonen har fått og får innspill om navn på slike. Kjenner du noen som gjør andre særlig glad, det i en eller annen sammenheng, ikke nøl med å ta kontakt med oss. Obs! Kriteriene er ikke knyttet kun til kirka.

Kjære iling

Når dette bladet deles ut, er vi allerede godt inne i adventstiden, ventetiden. Vente-tiden på Jesu komme. Jeg leser Merethe Baustad Ranums tankevekkende innlegg i Adresseavisen i november i år. Hun reflekterer over vedtak i Trondheim kommune som sier at elevene nå må be om/søke om å få delta ved julens skolegudstjeneste. Hun skriver: *Deltakelse – det være seg aktiv eller passiv – gir elevene anledning til å oppleve kristen og humanistisk arv og tradisjon i praksis. Kanskje er det lettere å forstå andres kultur og historie, hvis vi forstår vår egen? Videre: Det kan virke som om vi er langt mer komfortable med å høre*

om fremmede religioner og kulturer enn å ta vare på vår egen tro og religion. En drøy påstand av Ranum – men jeg forstår henne. Vi undergraver vår egen kultur ved å være så redde for å gi barna innsyn i noe av det vi har regnet som norsk tradisjon de siste tusen årene. I misforstått redsel for ikke å være tolerante nok, er vi blitt intolerante mot vår egen kultur! La oss inderlig håpe at så ikke er tilfelle – la oss inderlig håpe at budskapet står fast hos og i oss: Julenatt kom Jesus Kristus, Guds sønn, som viste oss at «det hellige» er skjult i det alminnelige (Tor Singsaas).

REDAKSJONEN

Edel Lundemo, redaktør: 481 28 040, lunede@online.no

Kari-Anne Gjettum: 951 56 466, kari.anne.gjettum@gmail.com

Tore How: 452 82 747, torehow@broadpark.no

Marthe S. Berg, fotograf: 476 77 841

Forsiden: Bildet: Kirsti Jaråker. Vakre Theisendammen, november 2016

INNHOLD	Juleandakt 2016	4	Misjonssidene	20
	Dyrborg gård og gate	6	Gratisbutikken Te & Tøy	22
	Vestbyhuset 2016	8	Hospitalskirken	24
	Botanikk	10	Oppussing av Ilen kirke	25
	Damanlegget i Ilavassdraget	12	Minneord	25
	Adresseavisens juleinnsamling	15	Ord med på vegen	27
	Trosopplæring	16	Slekters gang	28
	Konfirmanter	17	Gatenavn i Ila	31
	Ilen menighetsråd	18	Velkommen til kirke	32
	Kulturutvalget	19	Hva skjer	30–35

Juleandakt – advent 2016

«La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg!

I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, hadde jeg da sagt dere at jeg går og vil gjøre i stand et sted for dere? Og når jeg har gått og gjort i stand et sted for dere, vil jeg komme tilbake og ta dere til meg, så dere skal være der jeg er.

Og dit jeg går, vet dere veien.»

Joh 14,1-4

Veien til den store gleden

Hvordan skal vi møte frykten? Jesus møter oss i adventstiden med disse ordene: «La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg.»

Ordene leder tanken til julenatten. Vi har sett dem for oss mange ganger: Gjeterne i den stille natten blir forskrekket av en engel som var omkranset av lyset fra Herrens herlighet. De ble overveldet av redsel, står det, og det kan neppe ha vært lett å følge engelens ord til trøst: «Frykt ikke».

I følge psykologer reagerer de aller fleste mennesker på frykt med forvirring. Planlegging og rasjonelle tanker kobles bort; det tar for mye tid og energi. Dessverre overtar et litt mer primitivt område av hjernen, som har lite erfaring med nødsituasjoner, og derfor sender de fleste mennesker ut i helt irrasjonelle handlinger.

La ikke hjertet bli grepet av angst, sier Jesus til disiplene like før han feiret siste påskemåltid med dem. Rådet han gir, kan vi ha god bruk for. Men lett er det ikke. Bare noen dager senere ser Jesus ned på menneskeheten fra korset og sier: «Tilgi

dem, for de vet ikke hva de gjør». Og det er sant. Vi er forvirrede. Vi ødelegger skaperverket, vi er grådige og egoistiske. Kanskje er det frykten som driver oss.

Men Gud vil ikke at vi skal være forvirret. Han sier: «Stol på meg!» Gjeterne på Betlehemsmarken fikk en konkret oppgave til hjelp mot forvirringen: «Jeg forkynner en stor glede», sa engelen. De ble oppfordret til å gå til stallen for å finne Frelseren i krybben.

Så går også vi med langsomme skritt mot julefeiringen. Gjennom advent er vi invitert til å dele forventningen om han som stadig kommer i julens evangelium, i ord og sakrament. Guds Sønn deler menneskelivet med oss, og han viser oss veien til Gud. Guds Sønn kom til oss for å være sant menneske sammen med oss. Han leder oss til ham som skapte oss.

«La ikke hjertet bli grepet av angst, men tro på Gud og tro på meg». Det er slik han viser oss veien vi skal gå. Han forkynner at frykten skal vike for glede. Det er ikke et lettvent livsmestringsråd. Jesus sier at vi vet veien dit han går. Og det er sant:

I tro vet vi det. Det er adventens vei. Vi går den i tillit til Guds nåde som viser oss kjærlighetens vei. Den går til vår neste. Den går til flyktningen og til den utstøtte. Den går til et såret skaperverk. Den er bygget av kjærlighet og tjeneste.

Velsignet jul.

Ilen Menighetsblad har utfordret Tore Maske til å fortelle om oppveksten sin.

Vi takker varmt for historien om

Dyrborg

I følge byleksikonet fikk veien sitt navn etter stedet jeg er oppvokst, Dyrborg gård. Fra tidlige tider var adressen til hele bebyggelsen opp fra bunnen av bakken ved Ila, Steinberget. Dernest ble veien hetende Øvre Åsvei, før den i 1915 ble døpt til Dyrborgveien. Far, Julius Maske jr., født 1893, død 1997, ble 104 år gammel. Han ble hetende jr. hele sitt lange liv, da bestefar var senior. Han kjøpte gården i 1927.

Veien var fra starten for bratt i den nedre del. Den ble derfor rettet opp og fikk en slakere kurve med en mur (som var fin å klatre i), og fikk derved en jevn stigning. Likeledes gikk den da i 1927 gjennom gården, mellom hovedbygningen og låven. Da mine søsken var små, var vår mor redd for trafikken og plasserte stener i gården for å holde kjørende, både biler og hester, unna husene. Bonde og småbruker Isak

Dahl som bodde på toppen av Steinberget (se Ole Gundersens artikkel i menighetsbladet jul 2005) kjørte daglig gjennom gården med melk til byen og flyttet stenene hver morgen. Vår mor flyttet dem tilbake. Dette holdt de på med i mange år, helt til veien ble lagt utenom og fikk sin nåværende trasé, og ble forbundet med Sverdrups vei.

Jeg er fem år yngre enn min bror Ivar og ti år yngre enn Lasse (døpt Julius), så da jeg ble født i 1937, var veien som nå med gjerde rundt. Sten fra Bergheim stenbrudd i Strinda ble kjørt med hest – mange lass – for å lage forstøtningsmuren på nedsiden av hovedbygningen (den er forresten nå fredet). Bygningen ble i 1858 kjøpt og flyttet fra Tilfredshet. Låven var da også ferdig, og ble senere bare kalt Maske-låven. Eiendommen var i starten på hele 8 mål. Det ble solgt ut flere områder ved omleggingen av veien, og en av tomtene kjøpte Isak Mendelsohn (Nidarøhallens «far» og eieren av konfeksjonsfabrikken Trokofa). Der hadde først min mor sin bringebærhage, nå Sverdrups vei 24. Gjerdestolpene far fikk satt opp rundt hele eiendommen ble laget av steem, altså dampprørene fra det ærverdige dampskipet Kong Olav som ble hugget opp på TMV, andre deler pynter baren i hotell Royal Garden. Andre deler igjen ble avgitt til kommunen, bl.a. til «snarstien» opp til Sverdrups vei.

Låven på Dyrborg var for oss søsken og våre venner av begge kjønn et yndet sted for alle mulige gjøremål. Den var stor, meget innholdsrik og et spennende sted. Blant annet hadde far kjøpt på auksjonen etter Trøndelagsutstillingen i 1930 tre «hauger» med alt fra flaggstenger, hage-

møbler og vimpler med «Trondhjem skal byen hete». I en uthulet «pappballe» hadde far en radio som fortalte nyheter fra London under hele krigen (noe vi barn ikke fikk vite før freden kom i maidagene 1945).

Til deg som leser dette: Ta med deg «bikkja» eller kona (mannen) og gå deg en tur i det omtalte strøket. Gå deg en tur i nærområdet ditt. Hils på folk, kjente og ukjente! **Sverresli:** Veiene, mange med navn fra norsk polarhistorie – et helt nabolag! Besøk og gå deg en tur i Dyrborgskogen, en perle rett utenfor kjøkkendøren din! Besøk skogen som museet forsøker å kvele, en «diamant» som må bevares i sin helhet som friområde for oss alle!

Tekst: Kari-Anne Gjøttum Bilde: Finn Nilsen

Vestbyhuset anno 2016

For 5 år siden hadde vi en serie i bladet vårt om Vestbyen Idrettslag, aktivitetene som de hadde tilbud om og om daværende Vestbyhus som var bygget i 1979. Vi fikk da se og høre om planer for et nytt Vestbyhus og bearbeiding av området rundt dette. Det har vært mange runder og mye arbeid i disse 7 årene fra planlegginga startet, men nå står huset der og det myldrer av liv både inne og ute. Mange har gjort en fantastisk frivillig innsats og nå ser de resultatet av den! Vi har igjen fått komme på besøk og ble godt mottatt av Tor Owe Sandkjernan som er en av ildsjelene og sentral person i dette arbeidet, sammen med Tormod Sletten og Lars Kvendbø.

Det nye Vestbyhuset ligger på tuftene etter det gamle huset. Det er et flott hus som er fint tilpasset terrenget, samtidig som det har prima utsikt til både Sverresborg og til fotballbanen. Arkitektkontoret Pir II har tegnet det. Formen på huset er spesiell og gir oss en opplevelse av borg og skal dermed matche Kong Sverres borg som ligger på andre siden av veien. Området rundt huset er vakkert opparbeidet med fine gangstier og beplantning, og det uteområdet som barnehagen disponerer, har sjølsagt mye utstyr som barna trenger til sine uteaktiviteter.

Vestbyhuset har to hoveddeler. I den ene delen holder Hammersborg barnehage til med ca. 90 barn. Denne ble åpnet 15. august. Den andre delen hører til Vestbyen Idrettslag. Den ble åpnet 15. september med stor feiring. Det hadde de all grunn til å gjøre for dette er et anlegg de med rette kan være stolte av! Tor Owe Sandkjernan viste oss rundt i denne delen av bygget og orienterte om aktivitetene og bruken av huset.

I første etasje finner vi et stort utstyrsrom hvor hvert lag har sitt eget store utstyrsskap

og fire garderober med tilhørende dusjer og toaletter. Flere lag kan derfor være i aktivitet samtidig. Vi finner også treningsrom for klubbenes medlemmer. Disse kan evt. også brukes til andre tilbud f.eks. aerobic, yoga el.lign. En badstue hvor veteranene kan møtes, er sjølsagt på plass. Her er også et kontor til bruk for administrasjonen.

Ved hovedinngangen finner vi en stor-skjerm som viser dagens og de nærmeste dagens aktiviteter. Slik har de tilpasset seg dagens tekniske løsninger, og det finner vi også i møterommet som ligger i denne etasjen og i «storstua» i etasjen over. Her har de utstyr for visning på både lerret og skjerm via prosjektor. Klubbrommet har plass til ca. 40 personer og her er også et lite kjøkken i lokalet.

I andre etasje kommer vi inn i byggets «storstue», et fantastisk rom med unik utsikt mot både byen, fjorden, Sverresborg og fotballbanen! Her er det plass til ca. 85 personer og kan derfor benyttes til større samlinger som konferanser, bryllup, konfirmasjon m.m. Hammersborg barnehage benytter storstua alle ukedager som aktivitetsrom for barna. Et flott utstyrt kjøkken hører med til denne salen. De regner med

at det er marked for utleie av både klubbrommet i første etasje og denne storstua.

Men først og fremst ønsker de at dette skal være et hus for nærområdet. De ønsker at flere foreldre, besteforeldre og andre nærpersoner til barna og ungdommene i klubbene, skal bli aktive og med i det frivillige arbeidet. Åpningsdagen ble en positiv opplevelse i så måte. Svært mye arbeid blir fortsatt gjort av frivillige. De har ikke vaktmester eller rengjøringspersonale og fortsatt ingen daglig leder, så alt er frivillig innsats av ildsjeler! De ser at oppgavene blir stadig flere og tidkrevende, så de prøver å finne fram til en annen løsning enn dagens.

Fortsatt venter nødvendige tiltak bl.a. skifte av banedekket. Dessuten har de planer om å utvide eksisterende bane ved å legge den 8 meter nærmere Vestbyhuset. De satser også på å få laget en ny bane mot sør der barnehagen lå.

Om 5 år feirer Vestbyen Idrettslag 100 år! Det kan de se fram til med glede og stolthet. Vi vil gjerne få gratulere dem med det flotte Vestbyhuset og ønsker dem lykke til med arbeidet videre.

Tell, toll, tyri og størkna solskinn.

Om furu *Pinus sylvestris*, del I.

På tørre koller og rabber i Bymarka trivs furua godt. Opp mot toppene, som på Revberget og Hebernheia, blir de gjerne låge og vridde, forma av vinden og sola og tørken. Under disse vilkåra vokser de seint og sjølv små furuer kan være svært gamle. Lenger nede blir trærne høgreiste, med krona langt oppe og rake, søyleforma stammer. Hans Børli kaller slik skog «[...] søylehallen/av gotisk himmelstrebende stammer» i diktet «I Børrudskogen». Og han skriver at: «[...] furukronene kniplet seg mjukt/ mot høge trekkfugl-himler».

Furua kom til Norge etter istida, for 9000 år siden. Det er en nøysom art som kan greie seg både tørt og fuktig. Mens gran stort sett trivs på noe næringsrik grunn, i områder med rimelig fuktighet og bevegelig grunnvatn, kan furu vokse både på berg

og myr, fattig og rikt. Best vekst får den likevel på tørr til middels fuktig grunn og under bra næringsforhold. Navnet kommer fra et gammelt germansk ord som kan ha slektskap med latinsk for eik (*Quercus*). Det kan være en viss logikk i det; begge blir gamle og kan få ei vid krone om de står åpent. Slektsnavnet *Pinus* ser ut til å stamme fra et indo-europeisk ord for kvae og var i bruk om furuarter (f.eks. pinje *P. pinea*) hos romeren Cato (d. 149 f. Kr.). *Sylvestris* (lat.) betyr fra skogen. Lokalt kalles furua også toll, tell, tall. Tørre, barkfrie trær kan bli stående lenge fordi de inneholder mye kvae og dermed er naturlig impregnert. Slike furuer blir gjerne kalt gadd.

Når et furutre dør dannes tyri. Ytterveden råtner mens kvae (harpiks) samles

Botanikk

opp i kjerneveden. Tyri var verdifullt til fakler og opptenning og brant med en rolig og sterk flamme. Hans Børli nevner tyri i 14 av sine 69 furudikt. Den første samlinga hans het «Tyrielden» (1945). I diktet «Tyri» fra «Jeg ville fange en fugl» (1960) kviler jeget ved bålet, reflekterer over livet. Kvaen er «størknet solskinn», et resultat av fotosyntese. Veden er konservert liv og ei bru til farne somre som nå danser i røykvirvlene. Elgtév og lukt av solsvidd hei stiger fra ilden og han skimter kvinnehofter i røyken. Det er sterkt liv her i frosten, sterk von, samkjensle med natur. Snart er det jul og solsnu, mange av oss pynter ei furu og legger en god furukubbe på ovnen. Mens kubben brenner og vi stirrer i ilden og kulda biter i veggene, kan vi følge dikterens tanker om sol og liv. God Jul!

Tyri

Elden murrer
og gnager grådig
på nykløyvd ved.

Jeg kjenner den gode
tyrilukta. Sterk og stri
fyller den en time i snøen
med livshilsen og vill duft: Kvae
som størknet solskinn. Ram tév
av elgelskov
og solsvidde brødmåsa-rabber –

Somrer for hundre år sia
står opp fra de døde
og danser nakne i drevsnøen.

Jeg sitter gruv under uværshimmelen
og kjenner varmen av et vennskap
som får det til å dogge i
mitt frøsne vinterhjerter.

Så tørker elden seg kring kjeften
med en snipp av snødrevet
og blunder av
i oske som langsomt kvitner.

Den siste røykstrima stiger,
tegner en bue,
lett som en drøm,
mjuk som ei kvinnehofte.

Damanlegget i Ilavassdraget

Finn Bjørgum (76), tidligere leder av Vassverkseksjonen i Trondheim bydrift, nå pensjonist, deler sin kunnskap om Ilavassdraget med oss.

Serien startet i forrige nummer.

Reservedammen

Damstedet ligger ved Møllebakken, 1,5 km opp fra sjøen. Den første som bygde en dam på dette stedet, var mølleieier Thomas Leistrup. En kilde angir at det skjedde omkring 1790. Han betegnet dammen som Kipperdammen da den ble bygd på Kipperjordet. Det angies at «kippe» betyr øverste del av kvernhus. Det var imidlertid en gård nede i Ila som het Kippergården, og det er nærliggende å tro at arealet dammen ble bygd på, tilhørte denne gården. Hensikten med dammen var åpenbart å sikre vann til bruket. Dammen ble fullstendig ødelagt av flomkatastrofen i 1791, men ble ikke umiddelbart bygd opp igjen.

I 1804 fant vannverksinteressentene at de ville bygge en ny dam på stedet for å sikre drikkevannsforsyningen. Det er fra den tid at den ble betegnet som «Vand ledningernes Reservedam». Dammen var ikke særlig godt utført for etter en tid ble den ansett for å være så medtatt at den ble revet ned.

Kaptein Collin konstruerte og fikk bygget en helt ny dam i 1840–42 på dette stedet. Hans tegning «Kart over Grunden for Dæmningen i Vandbeholdningsdammen for Vandledningerne i Trondhjem» viser

en meget solid murkonstruksjon. Dammen var hele 18 m bred i bunnen, høyden 9 m og lengde 45 m. Overløpet var delvis i fjell og dels mursatt. Dette ga en meget sikker konstruksjon. Fullt magasin inneholdt 1,2 mill. kubikkfot vann, noe som skulle tilsvare 40.000 m³. Det er usikkert hva som skjedde med dammen under Theisendammens sammenbrudd i 1844. I 1863 ble vannverkets inntak flyttet til Reservedammen.

Dammen fungerte med fylt vannmagasin helt til etter siste verdenskrig. Collins konstruksjon står i all hovedsak den dag idag, men bunnløpet ble rundt 1970 sikret og utvidet slik at alt vann passerer nå uten å bli demmet opp.

Theisendammen

Theisendammen ligger 2 km oppover i vassdraget målt fra sjøen. Dammen har hatt flere forskjellige navn opp gjennom tidene. Første dam ble trolig bygget av Hagerup som ble eier av møllebruket i 1727. Hensikten var å sikre vann til mølledriften, altså ble den kalt en mølledam. Den ble også kalt nedre Kobberdam eller lille Kobberdam i motsetning til den øvre og store som ligger øverst i vassdraget.

Kildene forteller at dammen brøt sammen i 1791 og også i 1844. Den har åpenbart blitt bygget opp igjen hver gang. Kart opp tatt i 1872 viser en dobbel murdam med en 3,5 m bred tetningskjerne av jord eller myr i midten. Dammens lengde er 50 m og største høyde ca 5 m. Dammen er godt bevart da den kommer til syne når vannet i dagens Theisendam tappes ned.

Planer for en langt større dam ble laget på 1870- tallet. Det er klart at årsaken til byggingen nå var kommunen og vannverksinteressene. Dammen stod ferdig i 1887 og den demmer et vannvolum på 330. 000 m³. Dette er en massiv murdam hvor tetningen skjedde ved mur i sementmørtel på vannsida. Dammens lengde er 145 m og høyden er 12 m. Vannverket flyttet inntaket sitt hit i 1889. Dammen tjente byens borgere med drikkevann helt til 1979, altså i 90 år.

Dammen ble rehabilitert 1984 ved at ny

betongplate ble støpt som tetning på vannsida og nytt overløp ble også da støpt.

Stokkdammen

Like sør for Theisendamen ligger i dag en lite vann som betegnes Stokkdammen eller Isdammen. Vanndybden er bare 1–2 m mens selve damkonstruksjonen er hele 170 m lang. På Holms kart fra 1858 er dammen vist og betegnet «Spingvanddam for Nøisomhet». Dette har altså vært vannkilden for gården Nøisomhet som i dag betegnes Wullumsgården.

Stokkdammen har betegnelse etter en eier av Wullumsgården.

Baklidammen

Opprinnelsen til Baklidammen er noe usikker. Dammen ligger 3 km opp fra bekkens utløp i sjøen. Det har tydeligvis vært en dam her da Kobberdammen brøt sammen i 1791 for det berettes at Baklidammen ble tatt av flodbølgen. Det angies

Ortofotokart: Kartverket / Lars Mardal

at Thomas Jelstrup også hadde bygget denne, men den ble ikke bygget opp igjen.

En helt ny Baklidam ble bygd i 1901–03 og forhøyet i 1910–16. Dette var nå av hensyn til kommunens vannbehov. Dammen er den største i Trondheim kommune, lengden er hele 280 m, høyden er 16 m og vannvolumet er 204.000 m³. Den opprinnelige konstruksjonen var en massiv murdam, med mur i sementmørtel både på vann- og luftside.

I 1980 ble dammen rehabilitert ved at det ble støpt ei tetningsplate på vannsida. Samtidig ble overløpet forbedret med ny betongkonstruksjon.

Kobberdammen

Øverst i nedslagsfeltet, 5,5 km oppover langs vassdraget, var det fra gammelt av et lite naturlig vatn. Det var da naturlig å etablere ytterligere vannvolum ved hjelp av en dam på dette stedet. Ved rettsaken etter bruddet i 1791, ble det opplyst at der hadde det vært en damkonstruksjon i 100 år. Annen kilde angir at dammen antagelig ble anlagt eller satt i stand i 1659 av daværende mølleieier Boye Pettersøn. Hensikten var åpenbart å skaffe sikkert vann til møllene nede i Ila. Annen kilde angir at det var mølleieier Hagerup som bygde dammen tidlig på 1700-tallet for å sikre vann til de nyetablerte industriene platkobbermølle, platblymølle og spikerverk.

Ved rettsaken ble daværende eier av møllebruket Thomas Leistrup beskyldt for å ha foretatt en uansvarlig forhøyelse av dammen, noe som skulle ha vært årsaken til bruddet. Han ble imidlertid i Høyeste-

rett frifunnet da ulykken måtte anses å være en «casus fortuitus», noe som betyr en ulykkelig eller tilfeldig hendelse.

Oppbyggingen av dammen skjedde nokså umiddelbart etter katastrofen. Det ble bygget en dobbel murdam med tetingskjerne av myr eller jord i midten og det er trolig den samme som står der i dag. Lengden er 70 m og høyden er 5 m.

I 1979 ble dammens overløp gjort bredere for å kunne ta unna større vannmengder.

Dagens Ilavassdrag

I dag er det ingen som utnytter vannet i Ilavassdraget. En opp mot 800 år gammel industritradisjon har stoppet opp. Videre er en 202 år historie om utnyttelse av vannet til drikkevannsformål også sluttført. Tre store damanlegg, Theisendammen, Baklidammen og Kobberdammen ligger der som imponerende byggverk og som minne over tidligere tiders innsats for framgang og vekst i byen vår.

Damanleggene er i dag verdifulle naturperler i utfartsterrenget og utnyttes til sportsfiske og andre fritidsaktiviteter. Sikkerheten ivaretaes gjennom et omfattende system for tilsyn, beregninger og dokumentasjon av damkonstruksjonene.

Kilder

1. Olaus Schmidt: *I.C. Piene & søn akteselskab 1866-1941*. Utgitt 1941. 2. *Trondhjems Turistforen ing: Iladalen i Tronhei m bymark*.
3. *Bonsach Lund og Wilhelm K. Støren: Vannverk, kloakkan legg og gassverk i Trondheim gjennom to hundre år*. Utgitt 1974 i anledning K. Lunds 1 00 års jubileum.
4. *Trondhei m Bydrift: Diverse arkivmateriale*
5. *Knut Sollid: Norgeshistoriens verste damulykke*. TEV Watt 'n nr 2 2002.

Adresseavisens juleinnsamling

Siden 1915 har Adresseavisen samlet inn penger for å kunne gi til de som trenger det mest rundt jul. Adresseavisens juleinnsamling arrangeres hvert år, og er svært viktig for Adresseavisen som en samfunnsaktør med ansvar. Siden 2003 har de samarbeidet med Kirkens bymisjon, som igjen samarbeider med de lokale menighetene. Bymisjonen har ansvar for koordineringen mellom de ulike menighetene, og tar seg av forvaltningen av de innsamlede midlene. Alle menighetene i byen deltar i fordelingen av pengene som kommer inn. Pengene er en gave fra Trondheims befolkning, hvor målet er at de som trenger det mest skal få et lite pustehull i hverdagen, og en litt romsligere julefeiring enn de ellers ville fått.

Avhengig av mange bidrag

Selv om det er et ønske at alle som søker skal få en gave fra juleinnsamlingen, er

dette avhengig av hvor mange bidrag som kommer inn. Det er dessverre ikke slik at alle som søker er garantert en gave, selv om man kanskje har mottatt gaver i tidligere år.

Søknadsfrist for å motta midler er **30. november**.

Kun søknader som er mottatt innen fristen, og som er korrekt utfyllt, blir behandlet.

Slik kan du gi penger til Adresseavisens juleinnsamling:

- Send pengene via Vipps til 72606
- Du kan også gi penger (bankgiro) til bankkonto 4202 24 87412
- Bidrag kan også gis i Adresseavisens ekspedisjon

Størst av alt

– trosopplæring i Ilen menighet

«Størst av alt» fokuserer på barnets plass i Guds rike og på tro, håp og kjærlighet som kjernen i trosopplæringen. Kjærligheten er det sentrale verdibegrepet som beskriver både hvordan Gud er og hvordan vi utfordres til å møte hverandre. (Plan for trosopplæring, 2010)

Gjennom høstens mange arrangementer for barn i Ilen menighet, har vi fokus på Guds kjærlighet. To- og treåringene har fått høre historien om gjeteren som leita etter sauene sine, og kjent på gleden over å finne og bli funnet. Fireåringene har hatt klubbkvelder med ulike bibelfortellinger, og har brukt sang, lek og formingsaktivitet til å bli bedre kjent med fortellingen og hverandre. Seksåringene møttes også en ettermiddag, og alle disse tiltakene har ført fram til gudstjenester der barna har mottatt gave fra menigheten. Disse håper vi blir brukt hjemme!

Snart er det 11- og 12-åringene sin tur til å bli bedre kjent med kirka og fellesskapet. Natt til første søndag i advent ar-

rangeres Lys Våken for Ilen og Sverresborg menigheter. Vi skal leke og synge, være våkne for Gud og hverandre, bli kjent, spise taco og godteri og sove over i Sverresborg kirkesenter. Dette gleder vi oss til og tror det skal bli flott!

Babyene som kommer på babysang møtes med kjærlighet og omsorg, og vi ønsker at alle som kommer hit skal kjenne at her er det godt å være – her er alle velkommen!

Ta gjerne kontakt om du har spørsmål eller ønsker å hjelpe til med noe!

Vennlig hilsen menighetspedagog
Guro Gaustad Anderssen,
ga299@kirken.no, tlf: 932 66 035

Kjære Konfirmanter

Konfirmantåret er godt i gang og etter leiren venter nå lysmesse og julehøytid. Den 11. desember kl. 18 ønskes alle vel møtt til en gudstjeneste hvor dere går inn i prosesjon med et tent lys i hånden. Å gå opp kirkegulvet er en symbolsk handling som sier noe om at vi er et folk på vandring. Det å ha en kristen tro innebærer at vi alltid er i bevegelse. Det er dere også, kanskje spesielt dette året. Mye skjer i kropp og sjel. Det skal dere ta imot og om det blir for mye, snakk med noen.

Julen er snart her og det er knyttet mange forventninger til denne høytiden. Vil forventningene deres bli innfridd? Vil det bli en hyggelig jul for dere? Det håper og tror jeg, men vi vet vi at julen ikke bare trenger å være hyggelig for barn og unge – dessverre. Dere er nå så store at det er lov å si ifra hvordan dere vil det skal være. Hold frem lyset. Det kan skape god stemning, men også vise oss det vi helst ikke vil se. Med ønsker om en god adventstid og en meningsfull jul.

*Vennlig hilsen
sokneprest Åshild Brenne*

Ilen menighetsråd 2016–2019

Som en liten serie presenterer vi det nye rådet som skal lede menigheten vår.

**Vi stiller samtlige personer presis samme spørsmål
– et spørsmål vi i redaksjonen opplever som særs viktig:**

Hvilken verdi/fotavtrykk vil du at Ilen menighet skal ha fra nettopp deg etter dine fire år i menigheten?

Denne gangen er det Johnny Pihl (51) og Ingrid Sandstad (62) vi ber om å presentere seg.

Johnny Pihl

bor på Ilsvikøra. Han er sivilingeniør av utdanning og yrke. Fra tidligere har han fire år som fartstid i Ilen menighetsråd. Han forteller oss:

Gjennom den kristne troen er vi alle en del av noe større enn oss selv. Jeg håper at min tid i Ilen Menighetsråd setter et fotavtrykk fra en håndfull godhet, at det nytter å bry seg, og at kjærligheten faktisk er det største av alt. Trosopplæringen til barn i alle aldre er veldig viktig, de representerer fremtiden. Jeg ønsker at arbeidet med Trosopplæringen blir en måte for Menigheten å nå ut til barn og unge med det budskapet.

Ingrid Sandstad

bor i Fagerlia og er pensjonert diakon. Hun har erfaring fra konfirmant- og søndagsskoleundervisning. Kirkelig forenings- og utvalgsarbeid. Hun forteller:

Jeg ønsker å arbeide for mer Bibelkunnskap, å fjerne fordommer om at budskapet er tungt og dømmende. Vi bør arrangere Alfabakurs og starte Bibelgrupper. Jeg ønsker også at barn og unge må få kjennskap til Bibelfortellingene og forstå hva det kristne budskap handler om.

Videre ønsker jeg at diakonien må styrkes, at vi får et sterkere fellesskap og at de som har det vanskelig må møte omsorg og kjærlighet.

Kulturutvalget

Utvalgene som menighetsrådet har nedsatt, skal hjelpe til med å virkeliggjøre menighetens visjoner og planer. De er på en måte menighetsrådets hender og føtter, for oppgavene er så mangfoldige at rådet ikke kan gå opp alle stiene selv.

Denne gangen blir vi kjent med:

Kulturutvalget i Ilen denne perioden består av mennesker med spesielt stor faglig tyngde både kulturelt og generelt.

- **Maren Barlien Gunntvedt** (bildet), utvalgets leder, har studert orgel og piano i Trondheim og London. I London da ved Trinity Laban Conservatoire. Nå studerer hun Nordisk/Litteratur ved Universitetet i Trondheim.
- **Elling Reitan**, nestleder, har vært utøvende billedkunstner på heltid siden 1992.
- **Anita Saksvik** har god erfaring med menighetsrådsarbeid og er bl.a. leder ved Ila Frivillighetssentral.
- **Tor Einar Bekken**, mer kjent som Doktor Bekken, er en av Norges mest kjente bluespianister.
- **Åshild Brenne** er vår nye sogneprest. I tillegg har hun ganske mye av en billedkunstner i seg. Hun maler halvt abstrakte fargekomposisjoner hvor det er god plass for fantasien.
- **David Scott Hammes** er vår kjente kantor og organist. Han er i tillegg Universitetslektor ved Institutt for musikk i Trondheim.

Sammen har vi som overordnet mål å gjøre porten høy og terskelen lav og med en oppfordring om å bruke kirken oftere.

I siste instans handler det om å ta vare på vår kultur. Vi kan også tenke oss at man et par ganger i året låner inn et dertil egnet bilde fra en kunstner, et bilde som gjerne har noe med vår religion å gjøre, og som presten gjerne kunne kommentere/bruke som en del av gudstjenesten.

Vi har tro på en mest mulig åpen kirke, en kirke med mye sang og musikk og konserter. Vi vil også bruke lokale musikalske krefter enda mer i vanlige gudstjenester. Når det er sagt, så er jo Ilen Kirke allerede kjent som en «musikk-kirke», så man er på rett vei. Dette skal selvfølgelig være i tillegg til de faste kirkelige handlinger. Vi oppfordrer alle til å lytte godt på orgelmusikken i Ilen Kirke. Vi har en meget god organist i Ila.

Tekst: Bjørg Sand Bilde: Margrethe R. Brandsæter

Denne gangen skal vi se hvordan Ilen menighet – gjennom sitt misjonsprosjekt – er med på å gi en hel familie mulighet til å drømme om en framtid.

Phi er nest eldst i en søskenflokk på fem. En eldre bror er gift. De to yngste søsknene gikk i barnehagen på Lovsangshjemmet, denne barnehagen som Ilen menighet er med på å støtte. Phi og en ett år yngre søster gikk på skolen. Moren jobber som vaskehjelp og tjener i underkant av 70 kroner dagen, mens faren har reist fra familien. Som eldste datter følte Phi medansvar for familieøkonomien, og jobbet det hun kunne i helgene. Hun hadde lang skolevei, så på hverdagene hadde hun nok med skolen.

Men det ble umulig å få endene til å møtes, så moren valgte å ta de to yngste ut av barnehagen for å spare reiseutgiftene for å komme til Lovsangshjemmet. Da tok Phi en vanskelig avgjørelse. Hun, som elsket skolen og som hadde som sitt høyeste ønske å få gå på videregående, hun sluttet på skolen for å passe sine to småsøsken. Samtidig håpet hun hinderlig at den ett år yngre søsteren skulle få fortsette på skolen.

Broren innså etter hvert at han ikke kunne greie seg på egen hånd, så han flyttet inn igjen i det vesle huset der Phi og familien bor. Og han kom ikke alene, men tok med seg kone og en liten baby. Nå er det trengsel i det vesle hjemmet.

Med åtte personer i husholdningen gikk økonomien fra vondt til verre. Da var det at en arbeider på Lovsangshjemmet gikk på hjemmebesøk og fikk høre om situasjonen.

Ikke minst gjorde det inntrykk å høre om den skoleflinke jenta som valgte å slutte på skolen for å ta seg av sine små søsken. Heldigvis er Lovsangshjemmet ikke bare en barnehage. De har også stipendordninger for mennesker som trenger det.

Phi får nå oppfylt sin drøm om å gå på videregående. De to yngste er tilbake i barnehagen, og familien får også melkestipend for de små. Slik kan Phi nå få bruke sine gode evner, samtidig som småsøsknene hennes er trygge og får utvikle seg i barnehagen på Lovsangshjemmet. Takket være det arbeidet som gjøres gjennom Lovsangshjemmet, ser nå framtiden lysere ut for hele Phis familie.

Det er slike gode historier du og jeg er med på å lage ved å støtte menighetens misjonsprosjekt. Nå er det jul, en tid der vi er opptatt av å gi hverandre gaver. Kanskje du i år også kunne tenke deg å gi en ekstra julegave til arbeidet blant fattige barn og unge i Thailand?

Har du lyst til å gi en gave til arbeidet blant barna i Klong Toey slummen i Bangkok, kan du sende den til kontonummer **8220 028 5030** og merke gaven med «**prosjektnummer 640479**».

Vil du lese mer om arbeidet i Thailand, kan du gå inn på bloggen **www.drommenomenframtid.blogspot.com**

*Hjelp til en
hel familie*

Tekst og bilde: Kari-Anne Gjettem

Gratisbutikken Te&Tøy

Et tilbud til flyktninger, asylsøkere og andre vanskeligstilte.

I et lite lokale i Mellomila finner vi gratisbutikken. De har åpent onsdager kl. 17–20 og lørdager kl. 10–13. Da jeg kom dit en halv time etter åpning, var det lang kø foran inngangsdøra så jeg valgte å komme tilbake seinere. Jeg registrerte at kundene som ventet på å slippe inn, så ut til å kose seg og praten gikk livlig. Det var personer i alle aldre og både kvinner og menn. Da jeg seinere på kvelden fikk en prat med de frivillige som arbeider der, fortalte de at pga. at lokalet er trangt, må de slippe kundene inn i puljer slik at det kan være oversiktlig og greit for dem når de skal finne de varene de trenger.

Varebeholdningen består først og fremst av klær og sko, men de distribuerer også barneutstyr som vogner, sykler og leker m.m. Dugnader blir arrangert for å sortere klær, sko og utstyr som kommer inn, og dette blir deretter fraktet til butikken. De kan dessverre ikke ta imot gaver i butikken pga. liten plass, så alt må leveres på lageret. For tiden er det stor etterspørsel etter varme klær, gjerne i ull og fleece.

Gratisbutikken i Mellomila er også en møteplass som bidrar til integrering av flyktninger bl.a. ved involvering i butikkdriften og lagerdugnader. Butikken har også en liten sitteplass hvor de byr på gratis te og kaffe. Noen ganger kommer snille bidragsytere med kaker, kjeks e.lign. Denne kvelden fikk jeg hilse på Awet fra

Eritrea. Når hun er ferdig med skoledagen på Enhet for voksenopplærings norsk-kurs (EVO), kommer hun gjerne til butikken og hjelper til. Hun synes det er fint å kunne praktisere det norske språket i samarbeid med de andre i butikken.

Mennesker med svært ulik bakgrunn kommer til Te & Tøy, også nordmenn som trenger hjelp i en vanskelig livssituasjon, kommer hit. Te og Tøy har godt samarbeid med Kirkens Bymisjon Home Start som kontakter dem når de vet om noen som trenger hjelp.

Det er laget en flyer som gir informasjon om bl.a. beliggenhet og hvordan de kan kontaktes. De har en facebookside for Gratisbutikken Te & Tøy og facebook-gruppa Frivillige Te og Tøy. De trenger alltid flere frivillige for jobbing i butikken, dugnad på lageret, diverse kjøreoppdrag

Bassam Alnaisani, Hussan Elnovr, Maria Lund, Cathrine Enge m/Fatima, Nicola Rossøy, Mari Johannessen.

og andre småting. De trenger også noen som kan reparere klær som ellers er veldig fine, men som f.eks. mangler knapper eller har ødelagt glidelås. Alle kan bidra så lite eller så mye de ønsker.

Det var en god opplevelse å være i butikken

og erfare den varme og glade atmosfæren blant både de frivillige og de besøkende. Her var de opptatt av å behandle hverandre med respekt og omsorg. Alle blir sett!

Vi ønsker dem alt godt og lykke til med det flotte og meningsfulle arbeidet de utfører.

FAKTA

Gratisbutikken Te & Tøy ble åpnet 8. mai i år og er etablert av Flyktningsesentralen som har blitt en selvstendig undergruppe av Mangfoldhuset i Trondheim. Initiativtakere og også ansvarlige for virksomheten, er Maria Lund og Lars Korsnes, og også Mari Johannessen, Ragna Vorkinnslie, Cecilie Kui og Lill-Therese Nygård Aalberg kom svært tidlig med i prosjektet. Nå er det ca. 400 frivillige med i dette arbeidet. Alle som arbeider med gratisbutikken, er ulønnede frivillige. De arbeider både i butikken i Mellomila og på lageret som ligger på gamle Breidablikk skole.

De er svært takknemlige for at de får låne butikklokalet av Coop og lageret på Heimdal av kommunen. Alle varene er gaver fra Trondheims befolkning og bedrifter; også økonomiske bidrag tas imot med stor takk!

Hospitalskirken

– vår nabo i Kongens gate

På grunn av innvendig oppussing av Ilen kirke, må vi fram til påske flytte en del gudstjenester og aktiviteter til andre steder. Den populære babysangen på onsdager er flyttet til menighetshuset, mens gudstjenestene vil bli holdt i Hospitalskirken. Et unntak er julens gudstjenester, som vil være i Ilen kirke.

Også rent historisk går det linjer mellom Hospitalskirka og Ilakirka, som vi kaller dem i dagligtalen. For da den nye Ilen menighet ble skilt ut fra Vår Frue menighet i 1878, skulle det ennå gå elleve år før Ila kom til å få sin egen kirke – og gjennom disse årene feiret Ilen menighet sine gudstjenester i Hospitalskirken.

Allerede i 1702 ble det vedtatt å bygge en ny kirke knyttet til det gamle Trondhjems Hospital, og denne kirken ble reist på samme sted som den forrige Hospitalskirken – en liten stavkirke fra middelalderen. Det var byens bygg- og murmester Johann C. Hempel som tegnet den nye kirken og ledet arbeidet fram til innvielsen i 1706. Hans aner fra Nederland hadde ført til interesse for åttekantede kirkerom, som representerte noe nytt i forhold til tradisjonelle kirkeskip og korsformede kirkebygg i Norge.

Også Bakke kirke er bygget slik, og det

var også Johann C. Hempel som var arkitekt og byggeleder før den sto ferdig i 1715. Fordelen med det åttekantede rommet begge disse kirkene har, er at menig-

heten kan føle seg omsluttet i et fellesskap der man ikke bare sitter bak hverandre på rekke og rad. I tillegg bidrar et åttekantet kirkerom til å vektlegge noe Martin Luther var opptatt av, nemlig at oppmerksomheten skulle rettes mot Ordet forkynt fra prekestolen.

I vår egen tid er det flere behov som har meldt seg ved bruk av kirkens rom, og Hospitalskirkens arkitektur har endret seg til byggingen av moderne arbeidskirker. Likevel er det godt å oppleve at Hospitalskirken kan ivareta våre behov for å feire gudstjenester til menighetens oppbyggelse. På vegne av Ilen menighet vil jeg få takke styret ved Hospitalet for velvilje og imøtekommenhet, slik at vi kan være i et veldig fint kirkebygg mens oppussingen av Ilen kirke fortsetter.

Teks: Gullaug Lereim Dybdahl

Oppussing av Ilen kirke

Etter at kirkens yttervegger var rehabilitert i 2010, måtte veggene tørke før det kunne gjøres noe med kirken innvendig. I september 2016 startet endelig arbeidet med de innvendige vegger. I følge Nils Jørgen Brå hos Trondheim kirkelige fellesråd, avsluttes første fase, utbedring av nordveggen, 25.11.16. Andre fase går fra 02.01.17 til 01.04.17.

Som kjent, utførte Norsk institutt for kulturminneforskning (NIKU) i 2012 en fargeundersøkelse av interiøret og fant da

at kirken har vært malt fem ganger. Disse lagene med maling forårsaker en spenning i overflaten som vil føre til at det på ny vil kunne komme sprekker i overflaten. Noe av den gamle murpussen må nå fjernes og utbedres før ny maling kan påføres. I tillegg til veggene skal også deler av gulvet males. Noen av vinduene skal restaureres. Enkelte av de feltene som NIKU avdekket vil bli bevart slik at man fremdeles kan ha tilgang til kirkerommets fargehistorie. Oppgradering av lydanlegget antas gjennomført ca. 1. april 2017.

Tekst og bilde: Edel Lundemo

Minneord Olav (Basse) Kroppan

Det var med sorg vi mottok budskapet om at Basse hadde sovnet inn, 89 år gammel. Han var en person som i særlig grad utmerket seg som en humor- og gledespreder i Ilamiljøet. Olav Kroppan eller Basse som han helst kaltes, besøkte ukentlig sykehjem i bydelen. Her sang og spilte han piano til glede for beboerne. Han var også fast besøksvenn for flere eldre i nærmiljøet.

som salgssjef hos Fritz Rambech, også det i Ila. Der var han til sin pensjonsalder. Som ekte ilagutt holdt han hele tiden god kontakt med bydelen.

Ilen menighet og ikke minst Ilen kirkes venner har nytt særs godt av hans humor og rause personlighet. Han stilte opp på samtlige arrangement og bidro til at møtene ble en fest. Med sin gode selvironi og sosiale holdning, vant han manges hjerter.

Faren hadde Kroppans kolonial i Mellomila. Basse overtok butikken og han drev den til den ble solgt. Deretter begynte han

Vi lyser fred over Olav «Basse» Kroppans minne.

Årets julegave?

Serien om Ila:

- Ilevollen i Norgeshistorien
- Kunst og arkitektur i Ila
- Historier langs Ilavassdraget

Selges samlet for kr 200,-

Kontakt Frivilligsentralen,
se side 39.

Utgiver: Ilen kirkes venner.

Elveseter

begravelsesbyrå

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80

kontakt@elveseter.com

www.elveseter.com

Ord med på veien ...

Amazing Grace

Å nåde underfull og stor

Kom, kom og hør et gledens ord

Amazing Grace (Norsk Salmebok 2013 nr. 342) er en hymne som er skrevet av den engelske poeten og presten John Newton (1725–1807) og utgitt i 1779. Teksten har et tydelig budskap om at tilgivelse og forsoning er mulig for alle, uansett hvilke synder en måtte ha hatt begått og at sjelen kan bli frelst gjennom Guds barmhjertighet. Dette gjør sangen til en av de mest kjente innen den engelskspråklige verden. Den norske oversettelsen, **Å nåde underfull og stor** (NS 2013 nr. 342, er skrevet av Trygve Bjerkrheim. Bodvar Schelderup skrev **Kom, kom og hør et gledens ord** (NS 2013, nr. 440) – fritt etter Newtons original. Melodien som vanligvis brukes er **Columbian Harmony** fra 1829. **Amazing Grace** stod også på Elvis Presleys repertoir.

Amazing Grace

Amazing grace! How sweet the sound
that saved a wretch like me!
I once was lost, but now am found;
was blind, but now I see.

‘Twas grace that taught my heart to fear,
and grace my fears relieved.
How precious did that grace appear
The hour I first believed!

Through many dangers, toils and snares,
I have already come;
This grace has brought me safe thus far,
and grace will lead me home.

Å nåde underfull og stor
Å nåde underfull og stor
som fann meg i mi synd!
So arm eg var, men ved Guds ord,
eg ser som før var blind.

Guds nåde tok den angsten bort,
som synda hadde skapt.
Kor det var sælt, kor det var stort
for meg som var fortapt!

Igjennom farar gjekk min veg.
Gud fridde meg frå deim.
Det nåden var som berga meg,
og vil meg bera heim.

Kom, kom og hør et gledens ord
Kom, kom og hør et gledens ord,
for Gud sitt lys har tent!
Den blinde ser og slaven får
sin frihet, ufortjent.

Guds nåde lyser angsten bort,
og troen kommer inn
og varmer det som før var kaldt
av tvil og tankespinn.

Og derfor gir jeg ham med mitt ja
og kaller ham min Far,
for Han vil gi meg evig liv
og alt han er og har.

Slekters gang

Viede/forbønn

Riafel Angeles og Asgeir Aakre	18.06.2016
Katrine Larsen og Frode Skanke	02.07.2016
Kine Ørsjødal Brattland og Steffen Pettersen Nordberg	30.07.2016
Tonje Pettersen og Paul Magne Amundsen	13.08.2016
Line Sletvold og Lars Kristian Hagen	27.08.2016
Sissel Lian og Henrik Five Sæther	27.08.2016
Mariann Sandø og Bernt Kåre Grimstad	03.09.2016
Ailish Louise Octigan og Øyvind Bjøru Fjeldsæther	17.09.2016

Ilen Kirke

Døpte

Peder Andersen Hungnes	10.07.2016
Erik Sylten Schjønnesen	31.07.2016
Alexandra Stendahl Valderhaug	07.08.2016
Viktor Lium Iversen	21.08.2016
Magnus Bae-Svenvik	21.08.2016
Frida Karlsen Waldal	21.08.2016
Live Myhr Grindberg	21.08.2016
Mari Koldgrov	04.09.2016
Louise Belboe Sivertsen	18.09.2016
Amalie Mølnå Widerøe	25.09.2016
Karl Olav Gullaksen Wikdahl	02.10.2016
Marcel Van Schaardenburgh Grøntvedt	16.10.2016
Nils Friman Nesheim	16.10.2016
Noah Dahle Engelsjord	16.10.2016
Helene Wendelbo Fagerholt	23.10.2016
Vera Aunaas Østgård	23.10.2016

Ilen Kirke

«Men størst
av alt er
kjærligheten»
1. Korr 13

«La de små
barn komme
til meg»
Markus 10,42

Døpte

Aksel Øyra Ustad	18.09.2016
------------------	------------

Fjellseter kapell

Døde

Mette Cicilie Rostad
 Inger Synnøve Høgsten
 Paula Konstanse Haugan
 Peter Varga
 Ole Gottfred Gundersen
 Elisabeth Gjermstad
 Lars Soligard
 Inger Johanne Risan
 Arne Schjetne
 Bjørn Roar Kjørsvik

Født:

28.12.1945
 22.05.1935
 27.11.1921
 02.11.1957
 15.09.1918
 24.11.1925
 18.12.1931
 20.05.1925
 03.12.1930
 20.12.1966

Død:

23.06.2016
 06.07.2016
 07.07.2016
 05.08.2016
 06.08.2016
 09.08.2016
 07.09.2016
 08.09.2016
 17.09.2016
 30.09.2016

«Lær oss å telle
 våre dager så vi kan få
 visdom i hjertet.»
Salme 90,12

Offer/gaver

10.07.2016	Menighetens arbeid	kr. 942,-
17.07.2016	Menighetens arbeid	kr. 945,-
31.07.2016	Menighetens arbeid	kr. 1028,-
07.08.2016	Menighetens arbeid	kr. 1490,-
14.08.2016	Menighetens arbeid	kr. 621,-
21.08.2016	Menighetens arbeid	kr. 3008,-
28.08.2016	Menighetens arbeid	kr. 990,-
04.09.2016	Menighetens arbeid	kr. 1215,-
11.09.2016	Menighetens arbeid	kr. 1193,-
18.09.2016	Konfirmantarbeidet	kr. 2032,-
25.09.2016	Misjonsprosjekt	kr. 2039,-
02.10.2016	Menighetens arbeid	kr. 3032,-
09.10.2016	Konfirmantarbeidet	kr. 200,-
16.10.2016	Menighetens arbeid	kr. 2004,-
23.10.2016	Menighetens arbeid	kr. 2530,-

SVENSK LUCIA
med Lucia, tårnor og k r från östersunds musikkymnasium

Lørdag 10 desember kl. 19.00

Nidarosdomen
Fri entré

Informasjon:
telefon: 41 29 14 56
www.svenskakyrkan.se/oslo/trondheim
Facebook: Svenska kyrkan i Trondheim

Svenska kyrkan
NORGE

Svenske kyrkans

Lucia

markeres i år i

NIDAROSDOMEN
10. desember
kl. 19.00

Vi har søndagsåpent kl. 11-23

BUNNPRIS

BUNNPRIS ILA - KLEISTS GT. 1 • Tlf. 7352 7778 • Mandag-lørdag 9-23 • Søndag 11-23

*Ilen kirkes
venner anbefaler:*

St tt butikken med
det store hjertet
for nabolaget!

Gatenavn i Ila – hvor kommer navnet fra?

Dyrborgveien går fra Steinberget til Sverdrups vei. Opprinnelig het veien Øvre Åsvei. Navnet ble endret i 1915 da den fikk navnet Dyrborgveien etter eiendommen Dyrborg.

Eiendommen Dyrborg, også kalt Steinberget, var opprinnelig en plass under Marienborg som ble utbygd til et gårdsanlegg som sto ferdig i 1858. Allerede i 1828 begynte eieren å bygsle bort parseller av eiendommen som nå er helt utstykket. Bare deler av hovedbygningen på Dyrborg er delvis bevart på eiendommen Sverdrups vei 11.

*Kilde: «Steder og navn i Trondheim»
og «Trondheim byleksikon»*

Velkommen til kirke

27. november, 1. søndag i advent i Ilen kirke

Tekst: Matteus 21:1-11

Kl. 11: Familiegudstjeneste ved
Lars Sperre og Anna Runeson.
River Side gospelkor medvirker.
Samarbeid med Svenska kyrkan.

4. desember, 2. søndag i advent i Ilen kirke

Tekst: Johannes 14:1-4

kl. 11: Høymesse ved Åshild Brenne.
Ofring til menighetens arbeid.

11. desember, 3. søndag i advent i Ilen kirke

Tekst: Jesaja 35:1-10

kl. 18: Lysmesse ved Åshild Brenne.
Konfirmantene medvirker.

18. desember, 4. søndag i advent i Ilen kirke

kl. 18: Vi synger julen inn.

Åshild Brenne, David Scott Hamnes og
flere medvirker.

Kollekt ved utgangen.

24. desember, julaften i Ilen kirke

Tekst: Lukas 2:1-14

kl. 16: Familiegudstjeneste ved
Lars Sperre.
Ofring til Kirkens Nødhjelp.

25. desember, 1. juledag i Ilen kirke

Tekst: Johannes 1:1-14

kl. 11: Høytidsgudstjeneste ved
Lars Sperre.
Ofring til menighetens arbeid.

26. desember, 2. juledag på Idrettslagets hus i Trolle

Tekst: Matteus 2:16-23

kl. 11: Familiegudstjeneste ved
Lars Sperre.
Beverning og gang rundt juletreet.

1. januar, Nyttårsdag:

Ingen gudstjeneste i Ilen kirke.

8. januar, Kristi Åpenbaringsdag i Hospitalkirken

Tekst: Matteus 2:1-12

kl. 18: Kveldsliturgi og Salmekveld ved
Lars Sperre,
med fokus på salmer av Lina Sandell.
Ofring til menighetens arbeid.

15. januar, 2. søndag i åpenbaringstiden i Hospitalkirken

Tekst: Matteus 3:13-17

kl. 14: Søndagsmesse ved Torstein
Amundsen og Åshild Brenne.
Ofring til menighetens arbeid.

22. januar, 3. søndag i åpenbaringstiden i Metodistkirken

Tekst: Johannes 2:1-11

kl. 11: Felles gudstjeneste mellom Ilen
menighet og metodistene,
ved Åshild Brenne og Ole Einar Andersen.

29. januar, 4. søndag i åpenbaringstiden i Ilen Menighetshus

Tekst: Lukas 18:35-43

kl. 17: Gudstjeneste ved Anna Runesson,
Den svenska kyrkan.

**5. februar, 5. søndag i åpenbaringstiden
i Hospitalkirken**

Tekst: Markus 2: 1-12

kl. 14: Høymesse ved Torstein Amundsen.
Ofring til menighetens arbeid.

**12. februar, Såmannssøndag
i Hospitalkirken**

Tekst: Lukas 8:4-15

kl. 18: Kveldsliturgi og Salmekveld ved
Åshild Brenne,
med fokus på salmer av Grundtvig.
Ofring til menighetens arbeid.

**19. februar, Kristi forklarelsesdag
i Hospitalkirken**

Tekst: Matteus 17:1-9

kl. 11: Familiegudstjeneste ved
Lars Sperre.
Ofring til menighetens arbeid.

**26. februar, fastelavnssøndag
i Ilen Menighetshus**

Tekst: 1. Korinterbrev 13:1-7

kl. 17: Gudstjeneste ved Anna Runesson,
Den svenska kyrkan.

**5. mars, 1. søndag i fastetiden
i Hospitalkirken**

Tekst: Matteus 4:1-11

kl. 14: Høymesse ved Åshild Brenne
Utdeling av fastebøsser.
Ofring til menighetens misjonsprosjekt.

**12. mars, 2. søndag i fastetiden
i Hospitalkirken**

Tekst: Matteus 15:21-28

kl. 18: Kveldsliturgi og Salmekveld ved
Lars Sperre,
med fokus på salmer av Svein Ellingsen.
Ofring til menighetens arbeid.

**19. mars, 3. søndag i fastetiden
i Hospitalkirken**

Tekst: Lukas 11:14-28

kl. 11: Høymesse ved Åshild Brenne
Ofring til menighetens arbeid.

**26. mars, Maria budskapsdag
i Ilen Menighetshus**

Tekst: Lukas 1: 26-38

kl. 17: Gudstjeneste ved Anna Runesson,
Den svenska kyrkan.

Datoer for

Menighetens hyggestund

kl. 11–13 i Menighetshuset

5. januar • 2. februar • 2. mars • 6. april • 4. mai

Julegrana tennes i Slaparken

**2. søndag i advent kl. 16.
Sokneprest Åshild Brenne
og Frelsesarmeens orkester medvirker.**

**Det blir gang rundt treet og juleverksted
i menighetsalen etterpå.**

Vi synger julen inn

Med artister fra Ila: Ila skolekor, Marit Böttcher, Maren Barlien Guntvedt, Orgelklubben Ludvig, Tabita Berglund, Kaptein Roosens orkester, sokneprest Åshild Brenne og mange flere!

Kollekten går til kirkens nye Yamaha C7x-flygel

Søndag 18. desember 2016 kl. 17.30 i Ilen kirke

En del av prosjektet «Vi åpner våre hjerter»,
arr. av Ilen menighets kulturutvalg
Støttes av Norsk kulturråd
Gratis inngang, kollekt

Kirken i Trondheim og Klæbu inviterer til sorggrupper

Når man opplever dødsfall i nære relasjoner, kan det være godt å ha noen å snakke med om det som har skjedd og reaksjonene man kjenner på. Ofte er det godt å snakke med noen som står i en liknende situasjon.

Sorggrupper arrangeres som samtalegrupper i regi av kirken. Gruppene er åpne for alle, uansett verdi- og livssyn. Ved flere grupper, samordnes de ulike gruppene slik at man kan finne den gruppen som passer best. Hensikten er at deltakerne skal kunne dele sin sorg og lytte til hverandre, og på den måten være til gjen- sidig hjelp og støtte.

Oppstart februar/mars 2017,
med forbehold om at det melder seg nok deltakere.

Påmelding innen 1. februar 2017.

Informasjon og påmelding til:
Ingvild Svalastoga
948 18 686
IS737@kirken.no

<p>Galleri Ismene</p>	<p>HAUG HOLDING</p>
<p>HAUG EIENDOM A/S</p>	<p>OKKENHAUG BIL Paul Fjermstads vei 26 • Tlf. 73 80 40 00 • www.okkenhaug.no</p>
<p> FAGTRYKK preget av gode løsninger www.fagtrykk.no</p>	<p>Ønsker du å annonsere i menighetsbladet, ta gjerne kontakt med Edel Lundemo, tlf. 481 28 040 Mail: lunede@online.no Stoff til nr. 1, 2017. Frist til 12.2, 2017</p>

Gamle Kongevei 52a (på Rosendal) – Etabl.:1849

Ditt prisgunstige alternativ, med tradisjon og kvalitet.

Tlf.: 7399 2222 / 9260 9098

DEN NORSKE KIRKE

Kirkelig fellesråd i Trondheim

Vi tilbyr
GRAVSTELL

-hele året

For mer
informa-
sjon om
innhold og
priser,
se våre
nettsider

Nett: www.kirken.trondheim.no

Tlf: 994 36 000

E-post: post@kirken.trondheim.no

MASKE INVEST

Etablert i 1922

VIGDAL

begravelsesbyrå as

Mælabakken 5, 7224 Melhus
Vognhallvegen 2, 7023 Trondheim, 72 89 00 80
Orkdalsveien 42, 7300 Orkanger, 72 48 56 41

**VIRKE
GRAVFERD**

DØGNVAKT
72 87 10 22

www.vigdal.no

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Navnetilføyelser
- Nedsliping av steiner
- Bolting av steiner
- Gravlykter og tilbehør

To store utvalg: Prinsensg. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no

Tlf. 73 50 27 80

TRONDHEIM GRAVMONUMENTER
Service og kvalitet i nærmiljøet

Sokneprest
Åshild Brenne
 Tlf.: 975 44 716
 ashild.brenne@kirken.trondheim.no

Kapellan
Lars Sperre
 Tlf. 908 61 184
 LS776@kirken.no

Menighetspedagog
Guro Gaustad Anderssen
 GA299@kirken.no

Organist/Kantor
David Scott Hamnes
 Tlf. 913 30 608
 DH249@kirken.no

Diakon Byåsen prosti
Ingvild Svalastoga
 Tlf. 948 18 686
 IS737@kirken.no

Kirketjener Fredrik
Langemyhr Samdal
 f.samdal@gmail.com

Ilen menighetskontor:

Besøksadresse:
 Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Postadresse til Ilen menighet, Ilen MR eller
 Soknepresten i Ilen menighet:
 Kirkelig fellesråd i Trondheim
 Postboks 2300, Sluppen, 7004 Trondheim

Tlf.: 994 36 000
 E-post: post.ilen@kirken.trondheim.no

Kontortid tirsdag og torsdag kl 10.00–14.30

Menighetsforvalter Nina Angelsen
 nina.angelsen@kirken.trondheim.no

Vakt/nødtelefon for Byåsen prosti:
48 16 25 69

Telefonen betjenes på hverdager;
 kl. 17.00–08.00 og i helger og høytider.

Ilen menighetsblad Danske bank:
 8601.47.80310

Ilen kirke Tlf. 73 51 53 10

Ilen menighetsråd:
 Tore How Tlf. 452 82 747

Fjellseter kapell 8601 51 79963

Hjorten Helse- og velferdssenter
 Tlf. 72 54 46 20

Hjemmesykepleien Nidelven sone,
Erling Skakkesgt 40
 Tlf. 72 54 29 80

Byåsen sone, Stabells vei 4B
 Tlf. 72 54 51 31

Velkommen til ILA Frivilligsentral

Ila frivilligsentral har hatt en flott og travel høst.

Noen av aktivitetene vi har er håndarbeidsgruppen SyILAg, som er hver mandag fra kl. 09.30–14.00. Her er du velkommen for prat, sy/strikk og sosialt samvær. Vi stiller med garn/stoff/utstyr, men du kan gjerne ta med ditt eget om ønskelig. Vi spanderer kaffe/te.

Bingo annenhver torsdag fra kl. 18.00–20.30.

Vi har også gågrupper, bordtennis/dart, seniortrim, uformell språkkafé, meditasjon og dans, og musikalske suppekvelder. Her er det mye som skjer for alle og enhver, så har du lyst er det bare å ta turen innom og bli med på noen av våre aktiviteter.

Vil du melde deg som frivillig, eller kanskje du vil vite litt mer om det å være frivillig, så kom gjerne innom oss til en uforpliktende samtale.

Vi er å treffe på kontoret man–ons 12–15, tors 15–18. Følg oss gjerne på facebook Ila frivilligsentral og se våre ukeplaner, eller på www.ila.frivilligsentral.no

Med vennlig hilsen Annette og Borge

Ila frivilligsentral

Ilevollen 15

Tlf 466 52 520

post@ila.frivilligsentral.no

Retur:
Ille menighetsblad
Hlevollen 15
7018 Trondheim

Ut på tur

Theisendammen

På denne tiden av året er det noe usikkert hvordan føreforholdene er. Det kan være snøfritt, kaldt og fin skøyteis, eller masse snø og fint skiføre. Uansett – det er fint å gå en tur rundt Theisendammen. Turstien er nesten alltid tråkket opp. Kanskje er det fin is og skøytebane på Theisendammen. Da er det bare å komme seg utpå og teste balansen, enten på skøyter eller ved å skli rundt på turskoene. I bakkene til Blyberget er det vanligvis fint å ake på denne tiden, og her kan vi kjenne at sola igjen begynner å varme.

Blyberget har navn etter blide, en middelaldersk kastemaskin, som kunne brukes til å kaste ut store steiner.

God tur!

Tekst og bilde: Kirsti Jaråker